

RIKSDAGENS SVAR 141/2008 rd**Regeringens proposition med förslag till lag om konsumentrådgivning och till lagar om ändring av 1 § i lagen om Konsumentverket och 30 § i självstyrelselagen för Åland****Ärende**

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om konsumentrådgivning och till lagar om ändring av 1 § i lagen om Konsumentverket och 30 § i självstyrelselagen för Åland (RP 54/2008 rd).

Beredning i utskott

Ekonomiutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (EkUB 17/2008 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag**om konsumentrådgivning**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §*Konsumentrådgivningens innehåll*

Till konsumentrådgivningen hör att

- 1) ge konsumenter och näringsidkare upplysningar och råd i frågor som är av betydelse för konsumenterna och i frågor som gäller konsumenternas rättsliga ställning,
- 2) i en enskild konflikt mellan en näringsidkare och en konsument bistå konsumenten genom att reda ut ärendet och eftersträva förlikning i det samt vid behov hänvisa konsumenten till behörigt rättsskyddsorgan,
- 3) delta i övervakningen av konsumtionsnyttigheters pris och kvalitet och i övervakningen av marknadsföring och avtalsvillkor som gäller konsumtionsnyttigheter, samt
- 4) på begäran bistå andra konsumentmyndigheter.

2 §*Ordnande av konsumentrådgivning*

Konsumentverket svarar för den allmänna ledningen, styrningen och tillsynen av konsumentrådgivningen.

Konsumentrådgivningen ska skötas av magistraterna. Genom förordning av finansministeriet kan det föreskrivas att konsumentrådgivningen ska skötas av vissa magistrater, med undantag av landskapet Åland, om detta är ändamålsenligt med tanke på organiseringen av tjänsterna och den regionala tillgången på tjänsterna inte äventyras.

Magistraterna får också köpa konsumentrådgivningstjänster av sådana serviceproducenter som är lämpliga att sköta uppgiften. De serviceproducenter som tillhandahåller konsumentrådgivningstjänster och deras personal ska i sitt ar-

bete följa förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003), samiska språklagen (1086/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På de personer som tillhandahåller konsumentrådgivning tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

3 §

Avtal om produktion av konsumentrådgivningstjänster

Magistraten ska vid köp av konsumentrådgivningstjänster ingå avtal med en serviceproducent som avses i 2 § 3 mom. Avtal kan ingås för viss tid eller tills vidare. En kortare uppsägningstid än två år för inte avtalas.

Avtalstvister behandlas i förvaltningsdomstol som förvaltningstvistemål enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

4 §

Berättigade till konsumentrådgivning

Konsumentrådgivning tillhandahålls i första hand personer i konsumentställning som har hemkommun i Finland eller som har hemvist eller är bosatta i någon annan av Europeiska unionens medlemsstater eller i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Konsumentrådgivning kan fås på vilken magistrat som helst som tillhandahåller tjänsten i fråga.

5 §

Behörighetsvillkor

Den som tillhandahåller konsumentrådgivning ska ha avlagt för verksamheten lämplig högskoleexamen och ha den skicklighet och erfarenhet som en behörig skötsel av uppdraget förutsätter.

Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Avgifter som tas ut för konsumentrådgivning

Konsumentrådgivningen är avgiftsfri.

Magistraten får emellertid ta ut en avgift för prestationer som orsakar särskilda kostnader. För sådana prestationer tas avgifter ut med iakttagande av vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

7 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den januari 20

Genom denna lag upphävs lagen av den 31 januari 1992 om anordnande av konsumentrådgivning i kommunerna (72/1992) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

8 §

Övergångsbestämmelser

1. De ärenden som är anhängiga hos en konsumentrådgivare ska när denna lag träder i kraft överföras på magistraten eller på en i denna lag avsedd serviceproducent.

2. När tjänsterna som konsumentrådgivare och biträdande personal vid en magistrat tillsätts för första gången får de tillsättas utan att de förklaras lediga. De ordinarie tjänsteinnehavare som anstälts i tjänster som inrättats före den 1 april 2008 och som i huvudsyssla arbetar med konsumentrådgivning när denna lag träder i kraft utnämns med personens samtycke, utan hinder av behörighetsvillkoren i 5 §, till en tjänst som inrättas vid en magistrat inom pendlingsregionen. Med samtycke av tjänstemannen i fråga kan denne också utnämnas till en tjänst som inrättas vid en magistrat inom en annan pendlingsregion. Med huvudsyssla avses här en tjänst där minst 70 procent av den totala arbetstiden vid ovan nämnda tidpunkt använts för konsumentrådgivning. Vad som ovan föreskrivs om tjänster och tjänsteinnehavare gäller också avgifter och anställda i arbetsavtalsförhållande.

Den personal som är anställd i konsumentrådgivningsuppgifter för viss tid utnämns till tjänster vid magistraten för motsvarande tid. Besluten om utnämning till tjänster enligt detta moment fattas av Konsumentverket.

3. Anställningsvillkoren för den personal som överförs så som anges i 2 mom., inklusive lönegrunderna, bestäms enligt statens gällande tjänstekollektivavtal. De kommunala tjänstekollektivavtalen och kollektivavtalen upphör att tillämpas på den personal som överförs vid tidpunkten för överföringen. En person som överförs behåller den lön i euro som han eller hon hade vid tidpunkten för överföringen.

4. Om någon vid tidpunkten för utnämningen till en tjänst hos magistraten har rätt till tilläggs pensionsandel enligt 19 mom. i ikraftträdande bestämmelsen i lagen om ändring av lagen om kommunala pensioner (713/2004), behåller han eller hon denna rätt om den anställning som lagen om statens pensioner (1295/2006) är tillämplig på fortgår omedelbart efter överföringen på det sätt som föreskrivs i 3 § 3 mom. i lagen om införande av lagen om statens pensioner (1296/2006) och utan avbrott fram till den personliga ålderspensionsålder som avses i 17 mom. i ikraftträdande bestämmelsen i nämnda lag om ändring av lagen om kommunala pen-

sioner eller om personen i fråga blir arbetsförmögen medan anställningsförhållandet pågår.

5. Utan hinder av vad som föreskrivs i lagen om offentlig upphandling (348/2007) får ett sådant avtal om produktion av tjänster som avses i 3 § ingås utan anbudsförfarande, om avtalet ingås inom ett år från ikraftträdandet av denna lag med en serviceproducent som producerade konsumentrådgivningstjänster vid lagens ikraftträdande.

6. Kommuner och samkommuner är på yrkande av magistraten skyldiga att till magistraten utan ersättning överlåta möbler, utrustning, adbprogram och andra för myndighetens verksamhet behövliga inventarier som de äger, om dessa har använts uteslutande för produktion av konsumentrådgivningstjänster. Dessutom är serviceproducenterna skyldiga att till magistraterna mot skälig ersättning för tre år räknat från ikraftträdandet av denna lag överlåta nyttjanderätten till kontorslokaler och tele- och datakommunikation som uteslutande använts för produktion av konsumentrådgivningstjänster. Ett yrkande på överlåtelse av ägande- och nyttjanderätten får framställas redan före ikraftträdandet av denna lag så snart den blivit stadfäst och senast den 31 december 2008.

Lag**om ändring av 1 § i lagen om Konsumentverket**

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 18 december 1998 om Konsumentverket (1056/1998) 1 § 2 och 4 mom., av dem 1 § 4 mom. sådant det lyder i lag 715/2000, som följer:

1 §

Uppgifter

Konsumentverket främjar och genomför konsumentupplysning och konsumentfostran, gör

utredningar och jämförelser som gäller konsumentfrågor, tar initiativ och framlägger förslag i syfte att utveckla konsumentskyddet och konsumentpolitiken och fullgör andra uppgifter som enligt gällande lagstiftning och andra bestämmelser ankommer på verket. I fråga om konsu-

mentombudsmannens uppgifter vid tillsynen över efterlevnaden av lagstiftningen gäller dessutom vad som föreskrivs särskilt.

Angående Konsumentverkets uppgifter vid ordnande av ekonomi- och skuldrådgivning och konsumentrådgivning föreskrivs särskilt.

Denna lag träder i kraft den 20

Lag

om ändring av 30 § i självstyrelselagen för Åland

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som föreskrivs i 73 § i grundlagen, och Ålands lagtings beslut, tillkommet på det sätt som föreskrivs i 69 § 1 mom. i självstyrelselagen för Åland av den 16 augusti 1991 (1144/1991), ändras i självstyrelselagen för Åland 30 § 11 punkten som följer:

30 §

*Behörighet och förfarande i förvaltnings-
ärenden*

Förvaltningen i angelägenheter som faller inom rikets lagstiftningsbehörighet ankommer på riksmyndigheterna med iakttagande av följande:

11) de uppgifter som enligt lagstiftningen om konsumentrådgivning ankommer på magistraterna ska i landskapet skötas av landskapsmyndigheterna i enlighet med avtal mellan landskapet och staten,

Denna lag träder i kraft den 20

Helsingfors den 18 november 2008

RIKSDAGENS SVAR 142/2008 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av rättshjälpslagen och vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lagar om ändring av rättshjälpslagen och vissa lagar som har samband med den (RP 103/2008 rd).

Beredning i utskott

Lagutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (LaUB 12/2008 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av rättshjälpslagen

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i rättshjälpslagen av den 5 april 2002 (257/2002) 13 § 2 mom., ändras 3 §, 5 § 2 mom., 10 § 1 mom., 11 § 1 mom., 13 § 1 mom., 17 § 1 mom., 18 § 1 och 2 mom., 20 § 2 och 3 mom., 21 § 2 mom., 22 § 1 mom. samt 24 § 1 mom., av dem 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 972/2004, samt fogas till lagen nya 3 a och 3 b § samt till 18 § ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3—5 mom. blir 4—6 mom., som följer:

3 §

De ekonomiska förutsättningarna för rättshjälp

Rättshjälp ges på ansökan kostnadsfritt eller mot en självriskandel på grundval av sökandens ekonomiska ställning. Sökandens ekonomiska ställning bedöms på basis av de tillgångar som sökanden månatligen har att förfoga över (*disponibla medel*) och förmögenheten. De disponibla medlen räknas ut på basis av månatliga inkomster, nödvändiga utgifter och underhållsskyldighet för sökanden och maken eller den som lever med sökanden under äktenskapsliknande förhållanden eller i ett registrerat parförhållande. Om

sökanden är misstänkt eller svarande i ett brottmål eller om makarna är varandras motparter eller på grund av varaktig söndring bor åtskiljs, bestäms rättshjälpen enbart på basis av sökandens ekonomiska ställning.

Rättshjälp beviljas den vars disponibla medel och förmögenhet inte överstiger ett belopp som närmare fastställs genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om de inkomster och utgifter som ska beaktas samt om hur underhållsskyldighet inverkar på beräkandet av de disponibla medlen, om beaktande av förmögenheten samt om de grun-